

S H E N M E R I S

1

O Zonj' e madhe, falem,
falem, o Mëri;
Ti rregjërón mbi jetën,
o Virgjërë Mëri.
Tij Odhijitrie Mëmëza jonë,
thomi për gjith monë:
Falem, falem, falem Mbretëreshë.

Tij, o Virgjërë Odhijitrie
o mburonjë e horës t' ënë,
na ngë lodhemi tue thënë:
ruana besën, o Mëri.

Atë besë që patëm lënë
nga atá gjyshëra plot' me nder,
që si trima e si t' krëshëterë
shumë luftuan me turkun zi.

Eja, o Mëme, o Perëndeshë,
eja, o Zonjë e Shën Mëri,
si të krështerë edhe si Arbëreshë,
kijna gjithëve lipisi.

O ti Virgjërë Odhijitrie,
që ke klënë ndihma jonë,
o ti Mëmë që t'ën' Zonë,
jerdhe lindre e pa-mëkatë.

Bën ti neve të na vijnë
drita e shpirtit lart nga kjielli,
si na shkrep edhe nga dielli
drita e dritës nga menatë.

Tek ti, Virgjërë Odhijitrie,
tek ti priremi e po thomi:
Te kësaj gjellie te dhromi
jipna dritë edhe fukji.

Na fukji e dritë kërkojëm
sa të rrojëm te këjo jetë
po me besën e vërtetë
në të Lartin Perëndi.

Na fukji e dritë kërkojëm
kur për ne të vinjë hera,
kur të jemi na te dera
e të pa-sosmes lumëri.

Tek ajo e dreruashke herë
nga gjithë ngarriet Ti lirona
e me Birin t' ënt pajtona,
o Ti Zonjë e shën Mëri.

3

Tij o m'e madhia Virgjërë,
Tij o m'e madhia grua,
të mjerët na të truheni;
Ti je i buroshmit krua
ku vetëm mënd't' rriedhiëm
sa t'gjejëm dashuri.

Gjegjëna, e buta mëmëzë
si vijëm tue kënduar:
shih si bashkë me t' luturat
na lule biem në duar,
gjithëkjish sot Ti; të faliëm,
o e dashura Mëri.

Nga tironi i jiti te kjielli
ku me t' Lartin Bir
shërbier nga gjithë Engjëjtit
mbretëron e plotë me hir,
kujtoui se Ti e Bezmamia
Zonjë e Mëmë na je.

Ti je shpresa e zëmbravet,
Ti vetëm je ngushullim,
Ti vetëm ndër mes helmëvet
për ne të kesh dhëmbim;
kur klam e kur thërresiëm
kij lipisi për ne.

4

Prir sit mbi jetëzën
o e madhia Zonjë,
se sot e gëzuame
do t't' nderonjë;
edhé u i gëzuarith
thom me haré:

Shën Mëriza e Dhitrie
parkalës për ne,
o Mëmëza jonë,
lutu për ne.

O Mëmë e t'ëmbël,
e butë, e mirë,
Ti për gjith' njerëzit
ke mëshërirë,
Ti për të dashurit
të mira ke.

Te gjella e luftavet
gjithë kurdoherë
Tij po të truhemi
na të krështerë;
se shpresa e gjithëve,
se ndihma je.

Si një ill i ndritçëm
shkëlqjen te kjielli
edhé m'e bukurë
Ti je se dielli.
Dritë e pa-shuashme
hjidhu mbi dhe.

Dëftou e dhimëshme
si edhé ke klënë
jashta mëkatëvot
mbaj shpirtin t'ënë,
vurna nën shpagarit
e bëna hje.

Te hera e vdekjes
Ti mos harrona,
ruana nga gjalpëri
Krishtin dëftona,
na duam të shuhemi
me shejten dre.

Zonj' e Parraisit
Shë Mbriza jonë
Horën e Arbëreshvet
ruaj për gjithë monë.
O Mëm'e dashurë
Ti vurna re.

O Shejtia Odhijitrie,
 në t'errët te këjo jetë
 je prinjës e vërtetë
 e shpirtit që beson.

Për vendin e të Parëvet
 dëshir të math na kemi:
 bën sa në rrugë të jemi,
 që lar te kjielli çon.

Vërteta je Odhijitrie,
 që në dejt të kekj e të zi,
 të voglën prin anë
 ku ajo dot ket pushim.

Nga throni i jit i ndritëmi,
 ndritó kë rrah te nata,
 kë kla e me lutie të glata
 kërkón tek Ti shpëtím.

Dhëmbím për ne Odhijitrie,
 dhëmbím për lotët t' ona,
 me shpagrin t'ënt pështrona
 na sill ku të lumur isht.

Se pas që në dhe na vujtim,
 në kjiell tue fluturuar,
 shpirti të na jet gëzuar
 nga Ti e nga Zoti Krisht.

6

Falem, Mëri, i të mjerëvet pështrimi,
 Ti shpres'e gëzim i të helmuanvet je;
 Tij na të thërresiem, o i hirevet burimi,
 o Mëna e Krishtit, lipisi për ne.

O Mëma jonë, me ne të mjerë
 pakjëtó t'ën' Zonë... Falem.

Falem, Mëri, që rregjërón të kjielli,
 e të Krështerëvet Ti ndihma je;
 dritën e shpirtit jipna Ti se je dielli,
 që nga Parraisi dritë shkrep mbi ne.

Falem, Mëri, Ti fukjia jonë ke klënë,
 Zonja e Parraisit, dreja e Pisës je;
 mbajna nën shpagërit për gjithë monë
 e kurdoherë prir siun t'ënt mbi ne.

7

Zonj'e madhe Perëndeshë,
 Mëma jonë na të thomi,
 i Parraisit Ti je dhromi,
 Zonj' e lume Virgjëreshë.

Falem, falem, falem,
 Mëma e Perëndis.
 Falem, falem, falem,
 zëmbra jonë këndón.

Mëma jonë Ti ke klënë
 ndër të kekje e ndër të mira,
 Ti je shpresa dhe ëmbëlsira,
 gjella e gëzimi i zëmbros t'ënë.

Në Parrais ku e lume rron
 ke kujtuar se bij na jemi,
 çë tek Ti pështrimin kemi,
 e me kjiellin na pakjëtón.

E ke jardhur disa herë
 e u ke sdripur te këjo jetë,
 e u ke parë me të vërtetë
 ndër të vapkjë e ndër të mjerë.

E në Fatimë një ditë
 tre të vegjëve delmerë,
 djelm të vapkjë edhe të mjerë,
 Ti ju duke si një dritë.

Mëma juaj, the, jam o djelm,
 bëni lutie edhe argjërime
 në do gëzoni zëmbren t' ime,
 në do t' rroni ju pa helm.

Doni mirë ju t'ën' Zonë,
 bëni mirë për sa rroni,
 në Parrais do t' trazhgoni
 ruani besën për gjithë monë.

O Ti Mëme e nadhia Zonjë
 Ti ngak u përret dashurí.
 Eja, eja ndë këtë gji,
 eja, o Mëme, eja o Mëme t'rregjërosh.
 Ndienj u dhezur zëmbren t'ime
 o Tij vetëm dishirónj.

Mirë të dua, o Mëmëza jime,
 mirë të dafsha, o Shën Mëri.

Ti si drita që shkrep menatnet
 te këjo jetë gëzón gjithë njeri,
 si rrëmp dielli te ki gji,
 eja, o Mëme, eja o Mëme të më gëzosh.
 Sa isht gëzimi i zëmbres t'ime
 nga menatë kur të kujtonj.

Ti ndër helme e ndër kopose
 Zonja e Virgjërë e shën Mëri,
 pakjen biermë o këtë gji
 eja, o Mëme, eja o Mëme t'ngushëllosh.
 Kur sbut zëmbren t'ime
 gjith koposet u harronj.

* * *

Të parkalés o Mëma jime
 të në bekosh
 zëmbren e shpirtin t'im

9

U Të falem, o Mëri nga i larti kjiell
sizit këthe ne përdëlim mbi nua
edhe dëfto se kurr tek Ti ng'u shua
nalli i pasosëm që ndër ne Ti siell.

Shkon moti e rrieth si lum, vetëm pshërtime
e helme mbeten tek e mjora botë
në këmbët u të bie e Të thom ndër lotë,
të luturat më gjekj, o mëna e jime.

Lekjet këput nga t'çilët jam i lidhur,
e zëmbrën që gulshon bëmë të lirë;
fitomë t'falur e, si mëmë e mirë,

për anë ti m'u ndoth, kur syt tue mbillur,
me bosë u dua të thom e dashuri:
më përsill në Parrais, e shën Mëri.

10

Tij, e bekuane Virgjërë,
Tij, e lëvdoshme grua,
të mjerët na të truhomi,
se je si i gjalli krua
ku votëm mënd't'lëshonemi
të gjejëm dashuri.

Na gjekj, e buta mëmëzë,
si rrim po tue pshërtuar;
gjegjëna edhe të luturat
patshim ngah Ti t'mbaruare;
gëzona ashtu si t'falemi,
me t'gjitha, e shën Mëri.

Nga throni i jit të kjielli
ku mbretëron ne hir,
teku nën urdhur Engjëjit
të rrin, si të Lartit Bir,
kujtoui se Ti për njerëzit
Zonjë edhe Mëmë je.

Shpresë e madhe zëmbravet
jip pakje e ngushullim
kuj ndodhot ndër mes helmvet
e t'thot: Të kesh dhëmbim!
Kuj kla e thërret: O Virgjërë,
kij lipisi për ne.

11

Sa e bukurë Ti je,
o Mëma jime,
e t'ëmbra Mëri
i dejtit ill.

Lutu për ne,
si Mëmë që je.
Lutu për ne,
se bij na ke.

Kur Ti më vërren
me t'bukurin si,
më qël në gji
dëshir të math.

Ai si që të kjesë
gëzón gjithë njeri,
si nj'ill i ri
mbi jetën mblen.

Eja e më ndih,
jipëm fukji,
o e shën Mëri,
je gëzimi jini.

O që famasmë
tij dielli të vesh
si mbretëreshë
plotë me lëvdi.

Të bardhën hënzë
nën këmbëvet ka
ç'ë hjetth mbi dhe
gjithë natën dritë.

se dhromi i kjiellit
u sbill për Tij
kur mbëllitur rrij
për të parën mëkatë.

Një kurorë izesh
rreth kreit shkëlqjon,
akjë sa mblen
si diell i ri.

Ka lehet dielli
ka perëndon
gjithkush këndon
po Tij, o Mëri.

Sa bukurë embre
njeriu të jep
kur buzën shkjep
e të lëvdon.

Shën Mëri Odhijitrie
të thërresiëm na
si të thritën atá
ç'ë këtu të prun.

E me t'vërtetë
Odhijitrie je
për gjithë ne
ç'ë rrojëm n'jetë.

O dera e kjiellit
i dejtít ill
Ti shpagërin shtih
e na pështró.

**

*

T ' I N ' Z O T I

më parë se kungimi

12

Eja, o Zot e Perëndi,
në këtë zëmbër'e në këtë gji;
të përës në lot'ndë si,
me gëzim e trëmbësi,

me tërbim e me harë
te ki shpirt që mua në dhe.
Për këtë shpirt të jeta jerdhe
e për mua gjithë gjakun dërdhe.

Për atë gjak të parkalës,
ipmë hir sa nos të t'ftes.
Perëndi tri herë shejt,
te këjo zëmbërë eja shpejt;

si nga dielli rrëmp i mirë
ndë të thellët errësirë.
Eja shpejt e nos mëno,
e këtë shpirt në shejtëro.

Mos të vërresh, o i madh'in' Zot,
se u jam një grushtëth botë;
pë t'kujtosh se ti je jat,
eja njize somenat.

13

Zot i math i të tërës jetë,
je si dielli brënda res;
po te buka me t'vërtetë,
u të shoh ne sit e fes.

Eja, o Zot, tue prur bekime,
te ki gji çë të thërret;
eja shpejt e zëmbës t'imë
bieri pakje edhe shëndetë.

I përnisur e pa fialë
rri përpara Teje, o Zot,
më ndëjë e të klofsha falë
për gjithëmonë ashtú si sot.

U ngak Ti çëdo të mira
po përës, o Krishti i jimë,
bënmë zëmbëren e dëlirë,
jetën em të pa mbarim.

14

Ashtú si kjasem dridhen,
një dritë Parraisi u shoh,
sa i math je, o Zot, u njoh,
sa i mjerë ë shpirti jim.

Eja, o Krisht, eja,
shpejt eja, Isuthi jim.
Eja, o Zot eja,
e shejtëro Ti shpirtin t'im.

Eja , Isuthi jim
i zënbrës je pshërtimi,
i shpirtit je pastrini,
u po Tij dishironj.

O Isuthi jim, po eja,
u Të pres te zëmbra jime,
u po Tij thërres nga thirime,
o gjella e shpirtit t'im.

O Bukë e Engjëjvet, eja
o Ti që na u ke dhënë
të gjithëve për të ngrënë
eja, eja te ki gjë.

O Buka shejte e kjiellit
që rri me ne dit'e natë,
eja, eja somenatë
të më tsishë me dashuri.

Eja, o Zot, e mos mëno,
sa mirë më do dëftomë
e gjellën t'ime gëzomë
me shejten dashuri.

pas kungimit

15

Këtu Të kam, o Perëndi,
 në këtë zëmbërë e në këtë gji;
 u Të falem me dashuri
 e Tij po T'bënj haidhi.

U gjithë Ëngjëjit thërres
 e me këta Të parkales:
 Ti, o Zot, të rrish me mua
 se t't'ftes u më ngë dua.

U Tij vetëm dua si i zot,
 rregji jim të jesh çë sot;
 për Tij vetëm si Porëndi
 të kem të madhe dashuri.

Te këjo zëmbërë o Zot kjëndro,
 me hirin t'ënt më shejtëro;
 se për Tij u dua të rronj,
 vetëm Tij u Të lëvdonj.

Duajëmë mirë, o Mëri,
 se Birin t'ënt te ki gji
 u dua t't'mbanj si te një thron
 ku më gëzon e më bekon.

U Të falem e Të lëvdonj,
si Të kam te gjiri i jim;
bashk me kjiellin Të këndonj
më të bukurin këndim.

Çë je i madhi! çë je i miri!
e sa mirë mua më do!
sa (ë) dhurataakjë edhe hiri
kloft, o Zot, e m'e prano.

Edhe vet, o Zot, Të dua
më çë vete e koha shkon.
Mos më le e po rri me mua
se po Ti më lumëron.

Kur tek Ti të vinj ndë vonë
u Të pafsha ashtu si je,
pa mbulesë e për gjithëmonë
të lëvdofsha me harë.

Shum'e dashura Mëri
Ti më gas, këtú ku jam,
në vërrën me dashuri,
se t'ët Bir te zëmbra kam.

Ç'është e lumeja këjo herë,
ç'është e bukura këjo ditë!
Zëmbra e jime e shkretë e e mjerë
u bë throni i të Lartës Dritë.

U tek Ti, o Mëri, kam besë,
e si bir të luten sot;
Ti për mua po kij kujdës
të ken hir nga i madh'in' Zot.

EUKARISTIS

18

Të përujem Flija shejte,
 Flija e të madhes dashuri;
 Ti je i kjiellit psherëtimi,
 nderi i t'tërës njerëzi.

Të përmissom Flija shejte,
 Flija e të madhes dashuri.

Të përmissom Flija shejte,
 Flija e të Lartës Dashuri;
 Ti je i trimavët gëzimi
 e e të grimosurit fukji.

Të përmissom Flija shejte,
 Flija e të Lartës Dashuri;
 Ti i të gjallëvët shëndeti,
 je shpresa në hjidhi.

Të përujem Flija shejte,
 Flija e të madhes dashuri;
 klofshe e njohurë dhe e lëvduar
 ngushëllim për gjithë njeri.

Të përujem Flija shejte,
 Flija e të madhes dashuri;
 u të falem, Zot i fshehur,
 i pa-sosmi Perëndi.

19

Të pasosmit Zot të krështerë
po ne kënga t'i çojëm lëvdim;
isht i fshehur në bukë e në verë
e na jipet si i shpirtit ushkjim.

Ë përmistë e me fakjen te dheu
tufa e bijëvet të falet ne besë;
për fajtorët që gjaku shpërbleu
kij të dhëmbur e derdhi ndëjesë.

Nën pështrimit prej gruri t'përkryem
mbi të lartin e t'dritënin thron,
nga gjithë Engjëjit mbreti i shërbien
këto zëmbëra t'ona pushtón.

Perëndi që nga buka e bekuame
për të dashur e pakje na flet,
tek Ti shprejëm në jetë t'helmuame
se pas luftës do t'kemi shëndët.

20

Gjithë përujeni na të krështerë
kësaj bukie ç'isht kurmi i t'in' Zoti
gjithë përujeni na se këjo verë
isht vërtetanith gjaku i t'in'Zoti.

Ti pshërtimi i gjithë zëmbra vet je
Flij'e gjallë, biër pakjen mbi dhe.

Kur te Mesha këjo bukë e këjo verë
janë me fialën e Priftit shejtruarë,
na besojën se n'kuqm te një herë
e në gjak t't'in'Zoti jan'ndrruarë.

Bukën e Ëngjëjvet hëngri njeriu,
bukën shejte që na jerdhi nga kjielli,
atë bukë që na duket te siu
akjë e vogël, po që ndrit në se dielli.

Gjithë këndojëm, t'krështerë, tue thënë:
Flijë shejte, na t'falemi, o dritë,
se Ti ushkjin për të gjithë u ke dhënë
që kur ndodhe ndër ne natë e ditë.

Flij'e dashurë Ti je gjella jonë;
kush kungonet përdita me besë
rron te jeta gjithënjë ne t'ën'Zonë,
e do t'ket te Parraisi edhe pjesë.

Flij'e falurë te hera që vdesiëm,
na me shpresë të madhe pshërtojëm;
eja, o Zot, se p'ushkjin na të presiëm,
kur të lunë te Parraisi do t'shkojëm.

21

Gjithë lëvdojëm, gjithë bekojëm
Krishtin rrekj dhe Perëndi.
Ngrëjëm zërin e këndojëm
së na patë lipisi.

U Të falemi kurdoherë,
Zoti Krisht i bër njeri,
u Të shoh si buk'e verë
pë Të lut si Perëndi

Ai në jetë u sdrip nga kjielli
mori kurm e, u bë njeri:
teku lint, ku shuhet dielli
jes me ne në Bukaristi.

Gjithë lëvdojëm, gjithë bekojëm
Krishtin rrekj dhe Perëndí.
Aí për ne, nos e harrojëm
jerdh'e leu si një mavrí.

Sa duroi për ne te jeta
me të madhe dashurí!
Mos të sbireshëm paneta
jes me ne në Eukaristí.

22

Osanna t'in'Zoti! ne zënbër'na thoni,
na flijën e pakjes në gjí dishirojëm.
Na bukën e kjiellit me besën kërkojëm
p'ushkjm sa t'e keni të gjellës te dhromi.

O Krisht për gjithëmonë,
si dié edhe sot
Ti je Rregji jinë,
Ti vetëm in' Zot.

Osanna, osanna! Lëvdojëm t'ën'Zonë
se kurmin e gjakun na la për të ngrënë.
Për gjellën e shpirtit, kur foli tue thënë
kush ha nga kjo bukë aí rron për gjithëmonë.

Për gjellën e gjithëve nga kjielli u sdripe
o Flijë e përshejte, e na prurë shëndetën.
Ti jerdhe ndër gjinde e lirove gjithë jetën
nga zgjedha e mëkatës e të ligun e shtipe.

O Flijë e hjunushme, të gjithë shejtërona
kur vijëm te triesa që Ti na ke shtruarë,
o Krisht i bekuam, të klofshin të truarë,
Ti jipna gjithë huret, Ti shpirtin pastrona.

O Flijë e përfalurë, Ti vetëm je shpresa
 te helmet e jetës Ti vetëm je gëzim
 ndër lotë e kopose Ti je ngushëllim
 e gjithve sa rrojën t'patundurë te besa.

23

Isuth, Isuth i dashur
 pastro Ti zëmbrat t'ona,
 ushkjimin shejt dhurona
 bukën e dashuris.

Isuth, Isuth, Isuth,
 gjella jonë Ti je!
 Ti rregjëro mbi ne.

Isuth, Isuth i mirë
 shpresë tek Ti na kemi,
 se bijët e tu na jemi,
 o Zot i lipisis.

Isuth, Isuth i tëmbël
 gjithë njerëzit Të lëvdojnë,
 gjithë zogazit Të këndojnë
 me mirënjohie e gëzin.

Isuth, Isuth i shejt
 Tij vetëm shpirtin t'ënë
 Të truajëm tue thënë
 me besë e me pëndim.

O Rregji jinë, o Perëndi,
 e dhezurë zëmbra përdita thot:
 na Tij të duam - me dashuri
 se bij na jemi - o i madh'in'Zot.

Na Tij me besë po thërresiëm,
 Ti kijna lipisi.
 Tij vetëm duam - se Ti je Tatë
 Tij vetëm duam - se Ti je rrekj.

O rregji jinë, o Perëndi,
 pa u lodhur kurr Tij natë e ditë,
 për ne te buka - i fshehur rri,
 fukji na jep - shëndet e dritë.

~~Na Tij me besë po thërresiëm~~
 o rregji jinë, o Perëndi
 me besë na thoni - të prëmistë në dhe.
 Klofshe lëvduar - në Eukaristi,
 i kjiellit dhromi - klofshe për ne.

O t'krështerë, tek Isuthi shpresojëm:
 Pisën mundi edhe mortien e ndridhi,
 të të ligut Ai lidhiet nasglidhi.
 Sa na desni!
 Kjëndroi me ne.

E isht i gjallë, p'ftet i gjallë
 po i fshehur te buka!
 na me siun e këtij kurmi ng'e shohiëm,
 po me besën e dhezurë e njohiëm,
 shpirti jinë atie sheh Perëndin.

Ajo isht bukaçë jerdhi nga kjielli
 për shëndetën e shpirtravet t'anë,
 e jep, gjellën të gjithëve sa janë.
 Ata të lunët
 ç'e marriën me besë!

Buka e gjellës
 U jam na thā Krishti.
 E kush ha nga këjo bukë ka t'rronjë
 e te jeta e pasosne ka t'shkonjë
 teku sbluarith po sheh Perëndin.

Sa isht i math dashurimi i t'in! Zoti!
 se për ne jerdhi e lindi te jeta,
 nga Parraisi tue u sdripur vërteta
 mori kurmin
 në gji të shën Mëris
 e jo vetëm
 në krikjë kle vënë,
 kurmin shojt edhe gjakun ka lënë
 sa t'e kenë për shpirtin të ngrënë
 e ndër luftat e gjellës fukji.

26

Përpara Tij përmisemi,
o Zot e Perëndi,
Të falëmi e Të truhemi
se jemi në hjidhi.

Në e bukë i fshehurith
pushtetin t'ënt dëfton,
o i madhi shejt i shejtravet
Ti shpirtin na bekon.

Bekona, o rregji i kjielliavet
Ti kijna lipisi
te jeta në mes të luftavet
Ti ruana, o Perëndi.

27

Ngrehim kënkën e gëzuarë
ato punë tuke thënë
çë po bëri në dhe t'ënë
i hjeruashmi mundësor.

Lëvdi të dashurit
të kjiellit mbret,
te buka e falshme
Zot i vërtet.

Fakjebardhë ai, në duar
me të tijën krikjodolli
mbi të nëmurin çë solli
te Kalvari si fajtor.

Pranë të krikjes po me shengun,
çë i shkëlqiem u pa në kjiell
e në i ndritëm se një diell,
e dëftoi sa kish fukji.

28

Edhe kush e pati pengun
e vëlefshëm t'atij druri
të vërtetën njohu e dsuri
Klishës shejte i dha liri.

Sbukurim u bë atë herë
shengu i dhunës për kurorë,
e mbi shkëpë rregjërore
lart u vu, si e shohim sot.

Po përse pushtetë e nderë
pati vegleja e mundinit?
Se ndë krikje e rrukullimit
shpirtin dha i pasosmi Zot.

E në ajo për të gjithë monë
ka fukji të paharruane,
sa edhe buka e shejtëruame,
kurni i Krishtit do të ket?

Si s'u fik e u shua ndë vonë
fara e gjindes të krështerë,
çë akjë mot ndë zi dhe e prerë
mbeti e fshehurë nën dhët?

Si në dritë u çua pameta,
tue famasur gjithë njeri?
kush e ngjalli përsëri?
si te gjaku u rrit ajo?

Isht e njohurë e vërteta
e në katrë anët u nda zëri:
Buka e jetës bindët bë
se mënd't'bënjëate që do.

29

Sdripu, o i Larti Perëndi
shpejt nga kjiellia e rri me ne;
ai skjep ngë isht, po duket
u e kam besë përse Ti e the.

U e di se je i pushtetshëm
e t'liruanitë t'at do mirë,
thavnasi Ti bën për ne
për dashurin që na ke.

Sat njerëzit liroje
edhe Ti u bëre njeri,
jerdhe te jeta e sglodhe
jo kjosmë, po vapkësi.

Ng'u leve te zotëria,
ngë pate nëmë mbretëreshë,
po Virgjërën e shën Mbri
që t'ën'Zonë mori vesh.

Për shumë motë rrijte pa folë
e kur erth hera jote
thavnase gjithë njeri
me t'shejten urtësi.

Luftën e errurë mallkove,
truahte gjithëve dashuri
e te këjo jetë e shkretë
prure pakjen me t'ftetë.

Ë lumëja ushkjesë
 që vien nga Parraisi
 për shpirtin me besë
 ti i mallit je shengu,
 mister edhe gjë
 nga e çila te dheu
 më e saktë nëng'ë.

I ëmbël ushkjim
 që shpirtit tue e nglinjur
 i jep amëshim*
 te gjiri m'u sbrit,
 fielloje e shëndrit,
 me mall e bëlkos,
 se vetëm do t'rronjë
 për Tij që ngë sos.

O lak që për mot
 e lith shërbëtorin
 me t'dashurin Zot,
 o dhëndërr i mirë,
 për Tij kam dëshirë;
 për t'jerë ngë jam...
 më para tue helkjur
 të lumem u kan.

O malli shëgjetë,
 lavosmë e varromë
 këtë zëmbërë të shkretë,
 se në shumë s'Të dua
 s'ka gjellë për mua:
 të rronj edhe s'di
 në zëmbërë e tërë
 s'e djek dashuri.

O i buti Iisu
 e këndëshme gjellë,
 pa sdripu tek u.
 Ngë rronj u më vet,
 po Zoti i vërtet
 çë jetën dhuron,
 e çë si të birin
 edhe në ndriton.

O Zot çë për ne
 mbij drurin e krikjit
 gjithë gjakuthin dhe
 pa mirre përherë
 këtë zëmbër të njerë,
 pushimin të këm.
 Ti vehten në fale;
 u i jiti dot jem.

O i larti Krejtar
 gëzin i këtij shpirti,
 o i madhi vistar,
 Tij vetëm lakmonj;
 Tij vetën kërkonj,
 o i bukuri gjithë;
 se Ti për gjithëmonë
 me t'dashur nalith.

Po bënet haidhi
 t'in'Zoti në kjiell
 e i jipet lëvdi.
 O tufë ëngjëllorë
 e lume e gazmore,
 gjithë ejani këtu,
 me kënkë lëvdoni,
 të butin Iisu.

Përpara Flijës shejte
ndihem i plot me besë
e zëmbra jime dhizet
kur Zotin Krisht u thërres.

O Isuth, te buka i fshehur,
Ti rri gjithëmonë për ne,
me besë u Tij të falem
se rregji i kjiellit je.

O Flijë tri herë shejte,
pakja e shpirtit t'im,
përpara Tij përmissur
u thërres me dishirim:

O Flijë, Buka e kjiellit
kura e gjak të Krishtit Zot,
eja, eja te këjo zëmbërë
çë t'përet me besë e thot:

O Flijë, o shpresa jime,
rrekj, zot e Perëndi
mirr veshë Ti lutien t'ime
arthsha u në lumëri.

O Flijë, gjër i shpirtit
Ti mua më jep fukji
sa t'ligun u të munjë
në dua u këtë lumëri.

Për gjithëmonë kloft lëvduar
 Zoti jinë i njerëzuar;
 Zoti jinë që në dhe
 derdhi gjakuthin për ne;
 derdhi gjakun edhe vdikj,
 si fajtor i math në krikj.

Rroft i t'Lartit At i Biri
 që t'Pangarës biu te gjiri;
 i Pasosmi e Fareniri
 rroft e kloft!

Po kur pra te kjielli shkoi,
 neve t'mjerët ngë harroi,
 se na u la në bukë e verë,
 sa t'e kemi kurdoherë;
 kurdoherë sa t'e kemi
 e me 'të një gjë të jemi.

Si një rrekj te throni rri
 tue përitur gjithë njeri;
 tue përitur si një tatë
 e tue falur nga mëkatë.
 Tue bër mirë faje e ftesa;
 si hareja e 'tij ë ndiesë.

Me zë t'ëmbël na thërret,
 e kështu na thot e flet:
 U jam gjella e gjellës kroi,
 nga shëndeti i dheut buroi,
 i të miravet burimi
 ngaha dolli ngushëllimi.

U jam lumi i lumëris;
U jam dejti i dashurís;
U jam vreshta që gëzón;
U jam ara që mblerón;
U jam buka që po tsin;
U jam vera që ngëlin.

Jam delmeri me kujdës,
delet t'ime kurr i shes;
se me diersë e gjak i bleva,
e t'i kisha ng'u kurseva;
ng'u kurseva t'i shpëtoja,
e nga i ligu t'i liroja.

Kush u rua te vathi jim
gjetei pakje edhe pushim,
s'pati kurr as ur as etë;
s'pati rënga te këjo jetë;
s'pati ballët kurr të vrerët;
rroi me gas, me krie të prerët.

Gjithë andaj tek U të vini
ju që prëhie ngë kini,
ju që klani e që pësoni,
anangasij, mos mënoni.
Ju përes me lipisí;
ju përes me dashurí.

O i pasosmi shejt tri herë,
Zoti i math e dorë e gjerë,
na të faleni e me besë
po të thomi: Jipna ndiesë.
Ndiena e për të mirët t'at,
nos le të biem në mëkat.

Na mëkatën e mallkojëm
 e t'mallkuamin e nohojën;
 së na shtipi e na gënjeu,
 e me helm e hi na ushkjeu,
 Tij do t'jipeni që sot,
 kij mëshirë, o i madh'in' Zot.

Kij mëshirë, kij mëshirë,
 Zot i lart, i math e i mirë!
 Zot i math, t'u dukshim këkj,
 thirmën t'ënë nani gjekj,
 thirmën t'ënë që po thot:
 Kij mëshirë, o i madh'in' Zot.

34

O i pasosmi Perëndi,
 o i pushtetshmi i madh'in'Zot,
 u të lip lipisi,
 take derdhur sishit lotë.

Ndëjena, ndëjena, i madh'in'Zot.

Kur mëkatën u llojas,
 helmi zëmbra më mblonet plot;
 po n'gënjen i bushtri gas,
 e t'fëjenj, o i madh'in'Zot.

Dishirónj të skomollisem;
 po ng'e gjénj u priftin sot.
 Tue shantijtur të lipisen,
 të me ndëjesh, o i madh'in'Zot.

Psherëtini me të math tërbim,
se t'kam ftesur shunë mot;
po ka t'shkulet shpirti i jim,
se t'fëjenj më para, o Zot.

Gjithë të ligat unë i shkofsha,
edhé zënsha fill çë sot;
edhé vdekjen e durofsha,
po, s'dua më të t'fëjenj, o Zot.

Ligësin e gjellës t'ime
dua t'harronj, e Tij, çë sot,
dua t'ken te zënbra e jimë,
vetëm Tij, o i madh'in'Zot.

Rrofsha edhe në varfëri,
nder mos patsha e porosi;
po Ti kijëm lipisi;
mos më le në faj, o Zot.

35

Besë u kam se i madh'in'Zot,
ndë tre vet'e ftira tri,
isht i vetëm Perëndi.
Besë u kam këtë t'vërtetë.

Besë u kam se e Larta Fialë
erdh'e u bë njeri për ne,
e la gjellë e gjak ndë dhe.
Besë u kam këtë t'vërtetë.

Besë u kam se i madh'in'Zot
gjithë të mirat na dhurón,
e në Pisë t'likjt i çon.
Besë u kam këtë t'vërtetë.

T'jerat t'gjitha edhe kam besë,
 që ndë jetë Ai kallzoi,
 e se Klishës ja nësoi.
 Besë u kam këtë t'vërtetë.

Kam shpresë tek in'Zot
 për ndëjesë e lipisi;
 ndë Parrais të bënj haidhi
 kam shpresë me të vërtetë.

Mbi të gjitha që do janë,
 u dua mirë po t'ën'Zonë,
 ç'isht i vet e mira e jonë,
 e e dua mirë me të vërtetë.

O Ti Zonja e shën Mëri,
 shpirtin t'ënë shejtërona,
 e Parraisin pran dhurona,
 te ajó jetëzë e vërtetë.

36

Rregji i kjiellit që jerdhe te jeta,
 si njeri ndër mes neve Ti rrove,
 vapkëzin edhe mortien durove,
 sa t'na jipie shëndët e shpëtín.

Rregjëró, rregjëró mbi këtë jetë,
 rregji i rregjëravet, Krishti vun ngrikj.

Rregji je i dashurís, po sa shkove!
 si kusár kleve vierrë mbi një krikje,
 e për ne derdhe gjakun e vdikje,
 e për ne dhe të sprasmin pshërtin.

Rregji i helmevet, krikjen nglakove,
glömbash pleksurë të vun një kurorë,
e për të kjeshur një kallën në dorë.
Oh sa riejte me pakje e durim!

Rregji i pakjes i but edhe i mirë,
dashurin fiala jote na pruri,
drita jote ndër njerzit arruri,
rregjëria jote na pruri shpëtim.

Rregji i mendievet, sgjô besën t'ënë,
Rregji i shpirtravet, shpresën dhurona,
Rregji i zëmbra vet, zëmbat flakrona,
jipna, o Rrekj, të pasosmin trazhgim.

37

Gjith'levdojëm, gjith'bekojëm
Krishtin rrekj dhe Perëndi;
ngrëjëm zërin e këndojëm
se na pati lipisi.

U të falem kurdoherë
Zoti Krisht i bër njeri;
u të shoh si bukë e verë,
po të lut si Perëndi.

Ai ndë jetë u sdrrip nga kjielli,
mori kurm e u bë njeri;
teku lint, ku shuhet dielli
jes me ne në Eukaristi.

Gjith'levdojëm, gjith'bekojëm
Krishtin rrekj dhe Perëndi;
Ai për ne, nos harrojëm,
jerdh'e leu si një mavri.

Sa duroi për ne te jeta
 me të madhe dashuri!
 Mos të sbireshim paneta
 jes me ne n'Eukaristi.

38

Na t'adhurojëm, Krishti rrekj!
 Na t'adhurojëm, Krishti rrekj!

Rreth krikjes s'atë ne besën t'ënë
 me dashuri, o Krisht, na Tij po thërsiëm;
 mbi gjithë gjindet eja, na Të presiëm:
 o rregji i jetëvet, po Tij, po Tij duam na!

Ti muh, o Krisht, Ti mbretërona;
 o rregji i jetëvet, po Tij,
 po Tij duam na!

Po Tij osanna, rregji i jinë,
 o Biri i Virgjërës, po Tij lëvdojëm;
 na, bashk me Engjëjit po Tij këndojëm;
 rregji i pushtetëshëm, po Tij, po Tij duam na

Me ndihmën t'ënde, o gjith'i mirë,
 na të m't'errtit do t'luftojëm;
 dritën e kjiellit na dishirojëm:
 rregji i përjetëshëm, po Tij, po Tij duam na!

Na duam t'ën'Zonë, Virgjër'e lume
 fialëvet t'ona pa vëri vesh;
 na të thërresiëm me besë, o Mëne,
 mallin e thellët ti bën-na shesh.

Mëne, na fal uratën
 e gjekj kë Të thërret.
 Na duam t'ën'Zonë të keni tatën,
 na duam t'ën'Zonë t'e keni mbret.

Na duam t'ën'Zonë brënda te shpia,
 e duam në zënbërë të gjithë gjëris,
 të jemi dhezurë nga dashuria,
 nga ziarri i flakët i Perëndis.

Na duam t'ën'Zonë në vent të mësimit
 atie të dsëhet si t'dsëhet isht
 e Larta Fialë e njerëzimit
 me shejtin embër të Zotit Krisht.

Na duam t'ën'Zonë në gjikatorë
 të bënet ligja me t'math kujdes,
 e duam të daznat e në therore
 në krie të shtratit t'atij çë vdes.

Na duam t'ën'Zonë, të ket ushtari
 gudsim e zënbërë kur luftëton,
 në fushë të nderit kur dol i pari
 e dheun e dashur me gjakun mbron.

Gjith'bekojëm Krishtin t'ënë
 që kle vënë ngrikj për ne;
 gjith'bekojmie tue thënë:
 rregjërofshe, o Zot, nbi dhe.

Mos e shajëm më t'ën'Zonë,
 mos e nëmiëm Zotin Krisht,
 se për jetë e për gjithëmonë
 kush e nën i nëmur isht.

Gjith'bekojëm të krështerë
 shpirtin shejt si Perëndi,
 gjith'bekojëm na nga herë
 të pasosnen Dashuri.

Gjith'bekojëm Perëndeshën
 Zonjën Mëmë e shën Mëri,
 gjith'bekojmie Virgjëreshën
 tuke i lipur lipisi.

Gjith'bekojëm ndër këndime,
 nat'e ditë të Lartin Zot;
 gjith'bekojmie nga thrine
 rregjin t'ënë na për mot!

Me atë gluhë që na kemi,
 që edhe mëna na mëson,
 do t'lëvdojëm gjith'sa jemi
 Kë me t'mira na buron.

Perëndin të gjith'lëvdojëm
 na që rrojëm të këjo bosë;
 gjith'sa jemi të nallkojën
 kë me fialë të poshtra e ftes.

Perëndin të gjith'levdojëm;
se ndër gzime e ndër haidhí,
te Parraisi do t'trazhgojëm
t'pa-rrëfieshmen lumëri.

41

Isuth, ndrit mendien t'ime,
shkëlkjefshit drita jote brënda meje;
vetëm ashtú do t'vinj u ndër gëzime
tek ajó jetë hareje.

Ti drita jime je,
Ti ndritëmë, o Isuth.

Isuth, dhis zëmbren t'ine:
dhizo me flakën t'ënde të pasosme;
vetëm ashtú ngë do t'jet gjella jime
nga mëkata e plakosme.

Ti flaka jime je,
flakëromë Ti, o Isuth.

O Isuth, dsa gjellën t'ime:
te duart t'ote mirre Ti për gjithëmonë;
vetëm ashtú mënd't'rronj pa helmime
tek e shkreta jeta jonë.

Ti gjella jime je,
i dashuri Isuth.

Isuth, zgjó zëmbren t'ime:
nos e le si hërnar pa vaj të shuhet;
vetëm ashtú mënd't'ket hire e bekime
shpirti jinë që Tij të truhet.

Ti ndihma jime je,
Isuthi jinë, Isuth.

Isuth, mbush shpresën t'ine,
 se shpresa isht drita e shpirtit
 te këjò jetë;
 vetëm ashtú mënd't'ngrënj u sit
 nga thrime
 në kjiell te jeta e ftetë.

Ti shpresa jime je,
 o i t'ënbël Isuth.

Isuth, gjekj lutien t'ime,
 kujtò se gjakun derdhë të na shpërbloje;
 vetëm ashtú do t'hipet lutia jime
 si liván përpara Teje.

Shëndeta jime je,
 Isuthi jim, Isuth.

42

Në llargu nesh Ti vetë
 në t'errët mendjet t'ona, o Zot kjëndrojën:
 ngë keni t'jerë ndër helmet e kësaj jetie,
 që dhromin na dëftojën,
 veç Tij, o mëshirëplot.

Rri me ne, o i madh'in'Zot.

Vetëm nga shejtia krikje
 vien zëri që mënd't'gëzonjë shpirtin t'ënë,
 nga druri shejt ku, o Zot, durove e vdikje:
 Ti gjellën na ke dhënë,
 ashtú si dié edhé sot.

Rri me ne, o i madh'in'Zot.

Eja Isuth, gjith'i mirë,
 dhis me dashurin t'ënde zëmbrat t'ona,
 bukën e kjiellit ndaj te këjò errësirë,

bekimin t'ënt dhurona,
o Isuth, për jetë e motë.

Rri me ne, o i madh'in'Zot.

Kjëroi shkon e gjella joset,
po si era shkon e vete gjella jonë
e ndita n'dita mortia po na kjaset,
lum kush ka shpresë në t'ën'Zonë
e me gjith'zëmbërë thot:

Rri me ne, o i madh'in'Zot.

43

O Zëmbra e t'nadhit Zot
burim i lipisís,
me ziarr të dashurís
na dhis e flakëró.

Isuth, Isuth, Isuth,
me ziarrin na thielló.

O Zëmbra e t'nadhit Zot
për njerëzit shëndetë,
nga i ligu që na nget
na ruaj e na shpëtó.

O Zëmbra e t'nadhit Zot
që jep fukjí e durim
kuj ndodhet n'udhëtím,
te kjielli na drejtó.

O Zëmbra e t'nadhit Zot
me t'but e dhënbësí,
nga throni tek u rri
ndëlena e na bekó.

O Zëmbra e t'madhit Zot
 që nban e kjiell e dhe,
 e n'urdhur jetën ke,
 armikun shëngulló.

O Zëmbra e t'madhit Zot
 që ngushëllón kë vdes,
 atë që rron ne besë
 ne t'dashur përvëló.

O Zëmbra e t'madhit Zot
 dëshir' i gjith'njeriu,
 tufën që ndajti i ziu
 të mlidhet u mëndó.

O Zëmbra e t'madhit Zot
 që ke pushtet e nder,
 kloft vetëm një delnër
 te vatha që Ti do.

44

Lipisi, o Zot, na gjithë të parkalesiën
 të ruash nga armikjët të dashurin Atdhë.
 Ruana edhe neve, gjegjëna, se të thresiën,
 o i madh'in'Zot. Shelbuesi jinë je.

O Zëmbra e Isuit, je flaka e dashurisë,
 të thresiën na ndër helme, burim i lipisis.

Lipisi, o Zot, për gjithë të mëkatruamit
 që ligjën t'ënde shkeliën nat'e ditë;
 të dhroni i drejt, si bij ndër të bekuamit
 Ti thirri, o Krisht, e gjithëve jipi dritë.

Lipisi, o Zot, gjithë mënat Tij të thonë,
 Ti jipna hir, o Zot, edhe fukji
 sa na të rrijëm bijt të besa jonë,
 këtë gëzim dhurona, Zot, o Perëndi.

Lipisi, o Zot, të thonë atá të mjcrë
 çë rrojën në të zi e pa ngushullim;
 priru e vërreji Ti si të krështerë,
 Ti çë je i gëzimit krua edhe burim.

Lipisi, o Zot, na thomi plotë me besë!
 Lipisi, o Zot, na thrresiën në hjidhi.
 Lipisi, o Zot, të lipiën na më shpresë,
 o i madh'in'Zot, Ti kijna lipisi.

45

O Zot këtë tufa shejtë
 lëvdón po tue kënduar,
 ki shpirt isht i gëzuar
 kur ngrëhet tek Ti.

Tek Ti këtë sheh të klarat
 edhe në gas'i siell;
 tek Ti këtë lart në kjiell
 edhe te dheu je mbret.

Në gluhë të 'tire thonë
 e dredha e bumbullina,
 thellimi edhe shkroptima
 pushtetin këtë ke Ti.

E pemë e bar e lule,
 këtë dheun na sbukurojën,
 pa u lodhur të bekojën,
 o Perëndi i vërtët.

Për gjithë të gjitha flasiën,
të vogla e të mëdha
krientullat kjë ka
i gjeri ruzullin.

Ku sirin do e nkthenj,
o i madh'in'Zot,të shoh;
te veprat të njoh;
të ndienj te shpirti i jim.

46

O ju gjinde, o ju të krështerë,
o të besëm gjithë sa jini,
ju te kopshti do t'vini
ku derth gjakun Zoti Krisht.

Parkalesiëm edhe një orë
parkalesiëm na t'ën'Zonë,
çë te buka për gjithë nonë
e te vera i fshehur isht.

Vërreni t'ën'Zonë me zëmbren e shkjerre
te kopshti i ullinjëvet ku duket i sbierrë,
ku gjakuthi i derdhet, si kla' po për ne.
Aí shoh se nëkata të jeta sgjeronet
e kla për sa sbiren, e zëmbra i helmonet
për gjakun çë derdhet në kot për në dhe.

Pa shihni t'ën'Zonë me fakjen e sverdhurë!
pa shihni sa lotë e sa gjak çë ka derdhur!
pa shihni sa helme e kopóse durón!
Kur miekullat shtronen, si ngriset gjithë
kjielli,
ashtú për fajtorët skuriset si dielli
e bukura fakje çë nëkata helmón.

Te hera në e zezë nën barrës e rëndë
thot Krishti tue lutur: O Tate, në mëndë,
llargonë këtë helme, Ti jipë në fukji.

O ju Engjëj nga kjielli, t'ën'Zonë
ngushëlloni!

O gjinde t'krështerë, ju Krishtin nendoni
te kopshti i ullinjëvet ndër lotë e hjidhi.

O gjaku i t'in'Zoti që jetën burove,
nëkatën Ti lajte, Ti njerëzit shpëtovë,
Ti derën e kjiellit na sbille pamët.
O gjaku i t'in'Zoti, përmisurë na thomi:
nëkatën Ti lajna, gjithë zëmbrat Ti njomi
sa t'vijëm në gëzime te jeta e vërtët.

O Isuth i mirë, lipisi për ne,
se Ti na bëre neve;
Ti na shpërbleve, o Zot,
ne gjakun t'ënt të shtrejt.

Ë m u r a t ë n Z o t i , K r i s h t

Ë m u r a t ë n o M ë r i

T i b e k o m ë o P e r ë n d i

P a r b a j t i a

1. O Zonj'e madhe , falem
2. Tij , o Virgjërë Odhijitrie
3. Tij , o o Madhia Virgjërë
4. Prir sit mbi jetëzën
5. O Shejtia Odhijitrie
6. Falem, Mëri, i të mjerëvet pështrimi
7. Zonj'e madhe Perëndeshë
8. O Ti Mëmë e Madhia Zonjë
9. U të falem, o Mëri nga i larti kjiell
10. Tij , e bekuame Virgjërë
11. Sa e bukurë ti je
12. Eja , o Zot e Perëndi.
13. Zot i math i të tërës jetë
14. Ashtu si kjasem dreidhem
15. Këtu të kam , o Perëndi
16. U të falem e të lëvdonj
17. Shum'e dashura Mëri
18. Të përujem Fligë shejte
19. Të pasosmit Zot të kështerë
20. Gjithë përujemi na të kështerë
21. Gjithë lëvdosëm, gjithë bekojëm
22. Osanna t'in'Zoti
23. Isuth, Isuth i dashur
24. O rregji jinë , o Perëndi
25. O të kështerë tek Isuthi shpresojëm

26. Përpara Tij përmissëmi
27. Ngrëhim kënkën e gëzuarë
28. Edhe kush e pati pongun
29. Sdripu , o i Larti Perëndi
30. E lumëja ushkjesë
31. O i buti Iisu'
32. Përpara Flijës shojte
33. Për gjithëmonë kloft lëvduar
34. O i pasosmi Perëndi
35. Besë u kam se i madh'in'Zot
36. Regji i kjiellisë që jerdhe te jeta
37. Gjithë bekojëm , gjithë lëvdojëm
38. Na t'adhurojëm , Krishti rrekj
39. Na duam t'an'Zonë
40. Gjithë bekojëm Krishtin t'anë
41. Isuth , ndrit mendien t'ime
42. Në llargu nesh Ti vete
43. O Zambra e të Madhit Zot
44. Lëpisi , o Zot , na gjithë të parkalesim
- 45? O Zot kës tufa shejte
46. O ju gjinde o ju të krashterë

ΤΙΣ ΤΗΘΕΟΣ ΜΕΓΑΣ ΟΣ Ο
ΤΗΘΕΟΣ ΙΜΟΝ. ΣΙΪ Ο ΤΗΘΕΟΣ
ΙΜΟΝ Ο ΡΙΟΝ. ΤΗΑΥΠΑΣΙΑ
ΜΟΝΟΝ.

Shtipur në Tetór 1963

te Klisha e

S H È ' M I T R I T

të Horës e t'Arbëreshvet